

LBRIS

We know
books

*Consiliul Județean Satu Mare
Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii
Tradiționale Satu Mare*

Septentrion

Antologia Cenaclului
Cronograf

Satu Mare, 2021

LIMES
2021

pe care nu mai apuc să-i citesc
le fur poeziile pe care nici nu le-au scris încă
și nici nu le vor scrie cândva

sunt lacom ca un tâlhar la drumul mare
am șterpelit luna și stelele de pe cer
care-mi dansează pe umeri
astfel că ies din valuri cu ele șiroindu-mi pe trup
ca Venus din apele mării

ca să mă vezi tu, iubita mea din poveștile fără cuvinte
și să-ți clădesc trupul din osuarul palmelor mele
să te întrupez din toate cele fără de trup
care-mi asediază ființa

CUPRINS

Francisc Balogh.....	5
Cornelia Bălan Pop	11
Vasile Conioși-Mesteșanu.....	19
Gheorghe Cormoș	23
Imola Feher	28
Elena Ioana Koka	34
Carol C. Koka	40
Robert Laszlo	45
Adrian Lupescu	55
Vasile Mic	65
Ioan Nistor.....	70
Felician Pop.....	88
Mihai Sas	104
Loredana A. Știrbu.....	117
Florin Tămaș	123
Dumitru Țimerman	132
Radu Ulmeanu.....	139

Inventar

Inventariam
numărul de rotiri ale ciorilor
de pe bolta cerească
a acestui an lumină interioară
pe terminate,
inventariam
în dugheana asta profană a vieții
tipsită de stoluri
de procrastinări elegiace,
inventariam
cu ocaua versurilor
petalele de trandafiri
de un alb îngeresc,
trecute sinuos, furtunos
pe lângă sufletele noastre,
inventariam
scânteile poleite de lipsă de dorință
din colțul ochiului tău poem
atotcuprinzător,
atotpătrunzător,
inventariam
traversele de șine
de cale ferată dintre
haltele iubirii noastre,
inventariam
viața asta la final
de stare de omidă!!

Urme de lighioane

Am pornit
pe calea propriilor urme,
nu mai erai acolo,
nici luna,
nici eu
fratele ei de cruce!

Doar
destinul
de lup singuratic
al poemului
ce se replea
prin venele vidului.
prin pădurea
asta (de lighioane ale sufletului,
fără răspântii,
fără vreo stea căzătoare
care să taie întunericul în două
fie și preț de o bătaie de inimă!!

Cuvintele s-au întors

Cuvintele s-au întors
azi noapte
pe buzele noastre
precipitate
ca păsările prinse
în furtună pe mare.

De departe
păreau însemnele grafice
ale unui plan de evacuare
a lunii, din propria-i reflexie
pământească
pâcloasă,

aveau
gustul amar
al incandescenței de țigară
a celor patru zări,
stinsă printre degetele zeilor,

tragismul
unei puzderii de gândaci
striviți sub talpa propriului destin.

Ziua de mâine

Va veni ziua de mâine,
cu un poem
pe care mi-l va îndrepta
spre tâmplă.

Va veni ziua de mâine
hotărâtă să nu-și
lase mâna
să tremure.

În inimă
știe că ar trage degeaba,
e de mult timp golită de simțire
ca o conservă rămasă
fără finalitate,

versurile de alaltăieri
despre noi,
s-au hrănit din ea
cu nesaț adânc,
de rădăcini.

Incizie

Când
surâsul zorilor
a pătruns
ca o lamă,
noaptea se mai îmbia
cu un pahar
din poezia acestei lumi
prea obosită de sentimente,
ultimele versuri,
se prelingeau
ca boabele de rouă
printre buzele tale,
luna părea un ochi
pironit de nedumerire,
pentru că tot ce era de spus

s-a spus

și pentru că de multe ori
tăcerea spunea mai mult
decât oricâte cuvinte.

Când surâsul zorilor
a pătruns ca o lamă!

Țara cu privirea uitată

Era o țară
dinoce de curcubeu
cu aripi crescute din tăceri iertătoare,

iubirile ei
migrau dincolo, ca un zbor de metafore,
prin venele noastre extensii
ale rădăcinilor, ale sevelor acestui pământ.

Era o țară
care și-a făcut cuib
în propria ei inimă munte
pe care nu toți au reușit să-l urce,

din agonia poemelor îngerii
ce vegheau deasupra destinului ei,
s-a iscat o ninsoare ca o purificare
de umbre.



CORNELIA BĂLAN POP

S-a născut la Dej, jud. Cluj, la 10 martie 1955;
locuiește la Satu Mare, din 1969. Debut în
revista „Semne Emia”, an IV, Deva.
Pseudonime literare: Corina Petrescu, Edera.

ACTIVITATEA LITERARĂ

Poet, traducător, prozator. Debut absolut: în
ziarul Scânteia (la 14 ani). Debut literar: în 2002,
în revista Semne Emia.

Cărți publicate:

- *Pentru că tu ești*, Editura Timpul, Reșița 2001; *Creion*, Editura Citadela, Satu Mare, 2009; *Trei lacrimi. Povara amintirilor ce vor veni*, Editura Citadela, Satu Mare, 2013; *Ironice Tu(r)nuri*, Editura Princeps Multimedia, Iași, 2014 (epigrame); *Când îmbrățișând gânduri*, Editura Inspirescu, Satu Mare, 2016
- 15 traduceri din sau în limba franceză, autori din diferite țări
- 10 antologii colective

Colaborări la reviste:

„Cronograf”, „Poesis”, „Citadela”, „Echipa”, „Mesagerul expres”, „Mesagerul albastru” (Satu Mare), „Nord Literar”, „Spinul” (Baia Mare), „Semne Emia” (Deva), „Fereastra” (Mizil), „Destine Adevărate”, „Patima”, Formula As” (București), „Sud” (Bolintin din Vale, Giurgiu), „Autre Sud”, „Poésie contemporaine des deux rives”, „Archers” (Franța), „Agora literară” (Cluj-Napoca), „Zeit”, „Litera 13” (Brăila), „Litera 13” (Brăila), „Boem@” (Galați), „Feed Back”, „Poezia” (Iași), „Apollon”, „Apollon Junior”, (Urziceni), „Number 1” (Carei).

Premii obținute: 36 de premii la concursuri internaționale, naționale și județene (2005-2021).

Frământări

Un sac întreg de vite
 Urlă și frământă labirintul sufletului meu.
 Gheața nu vrea să se dea bătută,
 Trenul nu mai pornește din gara pustie.
 E prea noapte și nici farurile nu se aprind.
 Cărbunii sunt pe terminate.

Încă de ieri se simțea acut
 Nevoia de aprovizionare.
 Impiegatul se întoarce pe partea cealaltă,
 Iar mecanicul zice că nu e treaba lui
 Dacă minele din Vale au fost închise prea devreme.

Dacă aş putea decupa ferestre în dimineți de mâine,
 Dacă-aş putea transforma ceștile triste cu urme de zaț de cafea
 În puncte pe „i” ...

Dacă ramurile desfrunzite nu ar mai adăposti spânzurători
 Prezentate atât de frumos la tv...

Mi-am uitat cuvintele în dicționar și foile lui
 S-au lipit urât câte două, câte trei...
 Timpul strigă la mine și parcă
 Zilele rămase în urmă se ciocnesc bezmetice una de alta
 Împiedicând aprovizionarea cu necesare clipe.

Iarna va vopsi zilele în alb,
 Primăvara nu va mai avea puterea să le coloreze în roz
 Sau să le dea aroma fragilor.
 Soluții miraculoase nu există...
 Și atunci...?

Doar ploaia

Gândul tău,
 Pasăre rănită,
 Pășește orb spre mine.
 Lent și sigur și înspăimântător.

Nu clipești, nu spui nimic.
 Te uiți la mine și aștepti.
 Mâna ta strânge cu putere un cuțit
 Ordinar, de bucătărie

Gândul tău sângerează,
 Vârful cuțitului s-a înfipt adânc
 În pieptul tău răsfățat de lumină.

Corbii coboară în mintea mea
 Cerând imperios: aprinde lumânări!
 – De ce să aprind, e încă ziuă!

Corbii nu tac și vocea lor e tot
 O rană adâncă.
 Rămâi pe loc și mă privești

Nefiresc de mult.

Aceeași expresie a feței:

Ochii nu mai clipesc,

Zâmbetul se lasă așteptat,

Conversația nu poate începe.

Nicio tresărire, nici un gest.

Nimic, doar,

Din piept, ți se prelinge

O dâră de lumină și de sânge: Viața!

A început să plouă sau

Ce simt pe obraz?

Sunt stropi sau lacrimi.

Lacrimile mele?

– Nu plânge, va trece!

– Da, va trece, nu te contrazic.

(După cum cred eu, va trece doar ploaia!)

De fapt, acum, în această clipă,

Nu mai are nicio importanță,

Niciuna,

Dacă e ploaie ori lacrimi.

Ploaie ori...

Sfâșiere...

Îmi lipsește o aripă

Îmi lipsește o aripă, am pierdut-o

Odată cu plecarea ta acolo,

Undeva,

Unde gluma de a trăi nu mai există.

Acolo unde toată lumea plutește oarecum nefiresc.

Noi, cei rămași, înțepenim cu ochii la cer,

Cu buzunarele pline de inutile și nerostite întrebări

Despre culoarea îngerilor și dreptul la viață,

Despre durerea noastră, a celor rămași,

Despre raza de lumină din noaptea

Ce ne cuprinde mai apoi,

Despre ceasuri cu limbi ruginite de timp,

Despre interzise suspine și lacrimi fierbinți.

Adeseori, lumina ne ocolește,

Ne face semn de pe malul celălalt și uită că

Înotul ne este străin, neînvățat la timp.

Atunci,

Corabia plutește, își urmează destinul,

Fără să îi pese nici ei de noi, deși

Locuri ar mai fi fost câteva,

Nu multe, ce-i drept,

Măcar pe punte...

Corabia se îndepărtează de noi...

Rămânem împietriți, cu privirile învinse,